

Els orfes de metge

per

J. AIGUADER I MIRÓ

L Sindicat de Metges de Catalunya té avui la confiança plena dels metges catalans. Això és un honor per a ell, però, també, és una responsabilitat. Cal que aquest repòs espiritual i material que significa, que aquest valor real i ben guanyat amb els seus encerts i també aquest valor místic, gairebé en esperar de les seves possibilitats sigui constantment avivat per la protecció del professional en plena força i lluita, i també en la decadència física, en els moments que les malalties o la vellesa abaten el cor de més braó i més fort abans. Les mutuels han donat una seguretat als metges, com la caixa de préstecs li pot portar un conhort, però, encara manquen altres fundacions que enfor-teixin la seva moral en assegurar-li l'esdevenidor per a ell i els seus.

Deixant apart molts d'altres quefers, n'hi ha un immediat i inajornable: el de tenir cura dels orfes de metge. Els fills de metges morts en la pobresa per dissort o mal cap si voleu, tenen de trobar en el cos mèdic un padrí amatent que procuri per a ells i que vetllant pel seu esdevenidor tingui totes les probabilitats d'ésser digne.

Ja sé que l'Estat ha instituït el Col·legi del Príncep d'Astúries per a solucionar aquest problema. El Col·legi del Príncep d'Astúries, però, té un aspecte encarcarat i de beneficència que ofèn l'esperit altiu dels catalans i això fa que malgrat Catalunya, per contribució indirecta, sigui la que porti major entrada econòmica, el nombre de nens catalans asilats sigui molt petit. Aquestes fundacions estatals, oficinesques, fredes, no s'adiuen pas al nostre tarannà.

El Sindicat té d'acomboiar i resoldre aquest problema en un sentit més cordial que no l'Estat. Podria resoldre'l per mitjà d'un contracte amb institucions pedagògiques existents, però fóra més noble i àdhuc, potser, menys costós, estudiar la manera de fundar un col·legi ben muntat, que ensems serviria per a l'educació dels fills dels metges, amb un bon internat per als forans, el Sindicat pagaria dels seus propis mitjans l'educació dels orfes o dels miseriosos.

Aleshores la pobresa i l'orfandat no serien coses vexatòries; els colpits per la dissort rebrien una educació completa amb la mateixa garantia que els benestants, i com ells podrien esperar un esdevenidor profitós. No serien infants assenyalats des del principi de la seva vida amb un estigma infamant i apartats i isolats com cosa apestada, sinó que entremig dels seus companys, a qui els pares pagarien les despeses, ells també tindrien un padrí, la collectivitat, que s'esmeraria i treballaria per a ells.

És una idea que brindem a tots els associats i al Consell perquè l'estudii i vegi la seva viabilitat. Si poguéssim reeixir en l'empresa, seria, tanmateix, una glòria per a tots nosaltres.